

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3306/2563

พนักงานอัยการจังหวัดสตูล โจทก์ นาย อ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาแผ่นดิน พ.ศ. 2550 มาตรา 18, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาแผ่นดิน พ.ศ. 2550 มาตรา 19

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คดีนี้เป็นการขอคืนสำนวนการสอบสวน แต่คำร้องของโจทก์เป็นผลสืบเนื่องมาจากศาลมีคำสั่งให้โจทก์ส่งสำนวนการสอบสวนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จึงเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว จึงเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันอยู่ในบังคับของ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาแผ่นดิน พ.ศ.2550 เมื่อคดีนี้ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาและโจทก์ยื่นฎีกาโดยไม่ได้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาของโจทก์ไว้วินิจฉัยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์จึงเป็นที่สุดตามมาตรา 18 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นรับฎีกาของโจทก์จึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 58, 83, 92 ริมเมทแอมเฟตามีนและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง และเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามกฎหมาย กับบวกโทษจำคุกของจำเลยที่ 4 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 821/2560 ของศาลชั้นต้นเข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 4 ในคดีนี้ ระหว่างพิจารณาศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์ส่งสำนวนการสอบสวนต่อศาลชั้นต้นเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งโจทก์ส่งสำนวนการสอบสวนต่อศาลชั้นต้นแล้ว ต่อมาศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 4 เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 และบวกโทษจำเลยที่ 4 แต่พิพากษายกฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 ริมเมทแอมเฟตามีนและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน โจทก์ จำเลยที่ 1 และที่ 4 ไม่ฎีกา หลังจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา โจทก์ยื่นคำร้องขอคืนสำนวนการสอบสวนคืนเพื่อใช้ในการทำความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชา อัยการศาลสูง และผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คดียังไม่ถึงที่สุด จึงไม่อาจตรวจคืนได้ แต่อนุญาตให้คัดถ่ายสำนวนการสอบสวนโดยรับรองสำเนาเอกสารให้โจทก์ใช้แทนไปพลางก่อน โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า แม้คดีนี้เป็นการขอคืนสำนวนการสอบสวนก็ตาม แต่คำร้องของโจทก์เป็นผลสืบเนื่องมาจากศาลมีคำสั่งให้โจทก์ส่งสำนวนการสอบสวนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คำร้องขอคืนสำนวนการสอบสวนของโจทก์จึงเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว จึงเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาแผ่นดิน พ.ศ.2550 ซึ่งมาตรา 18 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า "ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยมิชักช้า และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 16 และมาตรา 19 คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นที่ที่สุด" และมาตรา 19 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา

18 วรรคหนึ่งแล้ว คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาภายในกำหนด 1 เดือน นับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้นให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟัง เพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาไว้วินิจฉัยก็ได้" เมื่อคดีนี้ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาและโจทก์ยื่นฎีกาโดยไม่ได้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาของโจทก์ไว้วินิจฉัยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์จึงเป็นที่สุดตามมาตรา 18 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นรับฎีกาของโจทก์จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกฎีกาของโจทก์

องค์คณะ

พิสุทธิ ศรีขจร · ขาดิชาญ โฆษิตวัฒนฤกษ์ · เทพ อิงคสิทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3306/2563>